

VOORREDE

VAN

TH. VAN DER GROE

En

GEORGE HUTCHESON

Voorafgaand aan de

VERKLARING VAN DE 12 KLEINE PROFETEN

Het tweede deel

Door G. Hutechson

Inzake de bekering van Israël

Kerkelijk goedgekeurd op de theologische faculteit
Te Leiden

1747

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELURG
2003

APPROBATIO VAN DE THEOLOGISCHE FACULTEIT BINNEN LEIDEN.

Wij, ondergeschrevenen, hebben zoveel het onze bezigheden toelieten, deze vertaalde Verklaring van den Eerwaarden en zeer Geleerden Heere G. H U T C H E S O N over de Profeten O B A D J A, J O N A , en volgende tot M A L E A C H I ingesloten, met aandacht gelezen, en geven daar van het zelve getuigenis, dat Wij van Deszelfs Uitlegging over de Profeten HOSEA, JOEL en AMOS gegeven hebben.

Ook hebben wij met geen minder opmerking nagezien de Voorrede van den Eerwaarden Heere THEOD. VAN der GROE, Bedienaar des Goddelijken Woords te Kralingen, waar mede deze Verklaring uitkomt, *en hebben daar in niets gevonden dat aanloopt tegen, de Regelmaat des Geloofs, in Gods heilig Woord vervat, en naar het zelve uitgedrukt in de Formulieren van Enigheid onzer Kerke;* maar in tegendeel zonderlinge blijken van des schrijvers onvermoeide naarstigheit en prijswaardigen ijver om Gods Kerke; zo wel met de pen als met den mond te stichten; hoewel wij deze en gene uitdrukking en de bijzondere leiding van gedachten laten voor zijn Eerwaarde rekening. Om welke reden wij niet kunnen nalaten een het voornoemde Werk, dat wij elk beminnaar van ware Bijbelkennis aanprijzen, met de bovengemelde Voorreden, deze onze goedkeuring te geven, terwijl wij de milde zegen van den Algenoegzame daar over hartelijk wensen en bidden.

Leiden; den 27 October 1747.

J. van den HONERT, T.H. Zoon. Doctor en Professor der Heilige Godgeleerdheid.

J. A L B E R T I, Th. D. & P. O.

JOANNES ESGERS, Theol. Doct. & Prof. h. t. Decan.

BERNHARDINUS DE MOOR. Theol. Doct. & Prof.

VOOR REDEN AAN DE CHRISTELIJKE LEZER

Waarde en verstandige Lezer in Christus.

Van hoe grote aangelegenheid de rechte kennis en geestelijk verstand van des Heeren Woord is, zulks wordt lichtelijk gezien van al degenen, in wier harten een zuivere Liefde voor de hemelse waarheid ontstoken is, en die zichzelf, als kinderen des Lichts verblijden in de Waarheid, 1 Kor. 13:6. Alles wat ons van den Heere geschonken wordt, om tot een bekwaam Hulpmiddel te dienen, door het welke wij tot het ware Verstand van zijn Heilig Woord kunnen geleid worden, en waardoor de kennis der Waarheid in de wereld meer zou kunnen bevorderd worden, dat zelve wordt, even daarom van de zodanigen ook altijd hoog geacht en in waarde gehouden. Het is den Heere doch niet genoeg, dat Hij ons zijn Goddelijk Woord van den hemel gezonden heeft, op dat Hij alle zijn Uitverkorenen, door deszelfs rechte kennis, zalig zou maken in Christus Jezus; maar Hij heeft in Zijn dierbare mensieliefde, ook zorg willen dragen dat er bekwame werktuigen, en gepaste middelen zouden zijn voor de onwetenden, om hen onder des Geestes krachtadige medewerking tot het ware verstand van dit zijn Woord te doen komen. Wij bemerken lichtelijk, dat het geenszins het blote beschreven Woord alleen is, enkel op zichzelf aangemerkt; maar het geestelijke verstand, en het inwendig geloof des herten van de geopenbaarde Waarheid des Goddelijken Woords, gewerkt door de Heilige Geest, hetwelk het eigenlijke middel is van onze bekering en zaligheid, in de Heere Jezus. Immers, laten de mensen in de wereld de Heilige Schrift dagelijks nog zoveel lezen en horen, wat wezenlijk nut zal het hun toch kunnen doen, tot zaligheid voor hun zielen, indien zij daar onder, inwendig in hun harten, nochtans geheel verduisterd blijven in hun verstand, en zij, door de zielsverlichtende en heiligende Genade des Geestes, niet gebracht worden tot een rechte kennis van de Waarheid, die God ons in Zijn Woord geopenbaard heeft? Daarom heeft Christus deze Genade, in Zijn Evangelie, aan al Zijn gelovigen beloofd, dat zij de waarheid zullen verstaan, en dat de Waarheit hen zal vrijmaken, Joh. 8:32. Hij heeft hen hiertoe ook Zijn Heilige Geest beloofd, die de Geest der Waarheid is, om hen door Zijn hemelse werking in al de Waarheit te leiden, Joh. 16:13. En Hij Zelf heeft, als de grote Profeet, en Leraar Zijner Gemeente, ook op Zich genomen, en heeft deze macht van Zijn Vader ontvangen, dat Hij in de wereld die Gezant zal zijn, die Uitlegger, Eén uit duizend, om den mens zijn rechte plicht te verkondigen, Job 33 : 23. Gelijk de hemelse Vader dan ook dit bevel een de wereld gegeven heeft, om Hem te horen, *als Zijn Geliefde Zoon, in Dewelke Hij Zijn welbehagen heeft*, Matth. 3:17.

Het kan derhalve niet anders aangezien worden, dan als het noodzakelijkste en voordeligste werk, wanneer degenen op de wereld, die daar toe geroepen en bekwaam gemaakt worden van den Geest der Wijsheid, en der openbaring in de kennis Gods hun ontvangen gaven en talenten een de onderwijzing van anderen, bij alle gelegenheid, naarstig arbeiden te besteden, ten einde Gods dierbare Woord recht van ieder verstaan mocht worden, en zij rijk mochten worden in Christus Jezus, in alle reden en alle Kennis, 1 Kor. 1:5. Hoe meer dit iemands ernstige studie en toelig is, en hoe ijveriger hij daaraan werkt in zijn standplaats, waarin de Heilige Voorzienigheid hem gesteld heeft, hoe een getrouwer Dienaar van Christus Woord en Evangelium, en van de eeuwige zaligheid van der mensen dierbare zielen, hij zeker geacht moet worden te wezen.

Onder de heerlijke gaven, dewelke van de Heere Jezus aan Zijn Gemeente hier op aarde, geschonken zijn, tot derzelver opbouw en volmaking in Hem, die haar Hoofd is, is immers ook de gave der *uitleg*. Daarom vraagt de Apostel: Zijn zij allen apostelen? Zijn zij alle profeten? Zijn zij alle leraars? Zijn zij alle uitleggers? 1 Kor. 12 : 29, 30. Om ons te leren, dat God er maar sommigen uit de mensen tot die heilige en noodzakelijke ambten, voor de Kerk, gebruiken wil. Waarlijk hoe velen er tevoren ook aan dit grote Werk, van de Uitleg des Goddelijken Woords, gearbeid hebben, en noch dagelijks arbeiden, zo is het toch zeker, dat er een bijzondere Goddelijke roeping en bekwaammaking tot deze heerlijke bediening, en tot deszelfs getrouwe uitvoering, vereist wordt. Dewelke aan al de genen, die de Heilig Schrift ondernemen te verklaren, noch gegeven, noch ernstig en ootmoedig van hen gezocht wordt. En dit zal buiten twijfel de voorname grond en oorzaak zijn, waaruit het ontstaat, dat er zoveel schadelijke uitleggingen van het Heilige Schrift door onbekwame en geestelozen, vroeg en laat, in de wereld gebracht zijn, die, wel verre van de ware zin en de rechte mening des Woords aan te wijzen, slechts alleen daartoe strekken, om dat zelve te verdonkeren, en schandelijk te verdraaien, naar der mensen vleselijke opinie. Hetwelk van de Apostel genoemd wordt: een eigen uitlegging, 2 Petrus 1:20. Waarin de mensen niet te naar de Raad en onderwijs van God Zelf, die klaar genoeg in Zijn eigen Woord, en die met Zijn Geest, als een helder licht in aller Gelovigen hart schijnt, 2 Kor. 4:6. Maar alleen naar het ingeven van hun eigen bedorven en opgeblazen vernuft; welke dachten genoeg in staat te zijn om de geestelijke verborgenheid van het Goddelijk Woord te kunnen verstaan, en die met vrucht te kunnen openbaren.

...

Gelijk het dan ook aldus gelegen is met het nieuwe Verbond der Genade, in Christus, hetwelk God aanstonds na de verbreking van het oude en eerste Verbond der Werken, met de gevallen zondige mens wederom, in deszelfs plaats heeft opgericht ... van welkers onderscheiden bedeling, in Zeven bijzondere Tijdperken, van den Beginne, tot aan het Einde der wereld, (als zijnde dit de eigenlijke inhoudt van onze voorgestelde Uitlegregel) staat ons nu nog wat nader te handelen.

...

En even dit zelve Middel des Evangeliums gebruikt God nog dagelijks in de wereld, tot oprichting en uitbreiding van Zijn Koninkrijk. Want dit Evangelisch Verbond van God met de Wereld houdt, in dezer voege, nog heden stand zonder enig verandering omtrent de Heidenen. En overal, waar het Evangelium, door Gods Raad en Voorzienigheid, nog heden uitgaat in de gehele Wereld, daar is een ieder mens, die het hoort, ganselijk verplicht, om het zelve, op Gods bevel, met waren geloof aan te nemen; zich oprecht van zijn zonden tot God te bekeren; en zich in Christus voor Zijn verzoend Vader en Verbonds-God, op grondt van de belofte des Evangeliums, gelovig te omhelzen, en Hem te beminnen en te vrezen, en voor Zijn grote genade zonder ophouden te prijzen. En hier uit verstaan wij dan nu lichtelijk de gelegenheid van Gods Nationale Verbond met een Volk onder het Nieuwe Testament. Want hetzelfde is in de grond niet anders, als Gods algemeen Verbond met de wereld, op een bijzondere wijze door de Geest, en door het Evangelium, en deszelfs ingestelde ordonnantiën aan zulk een volk bediend en toegepast; en door hetzelfde openlijk aangenomen en beleden, met verwerping van alle afgoderij, ketterij, en heidense goddeloosheid. Op zodanige wijze is de Heere God dan nu nog eveneens de God van Nederland, van Engeland, van Duitsland, enz., zoals Hij voor dezen, onder het Oude Testament, in het bijzonder geweest is van het Volk Israëls.

Ja Hij is het ook van alle andere landen, waar Zijn Evangelium tevoren verkondigd en beleden is; maar daar zij naderhand ditzelve wederom geheel, of ten dele verworpen, Zijn Verbond verzaakt, Zijn Woord verdorven, Zijn ordonnantiën veracht, en de Antichrist met zijn vervloekte Afgoderij, ingehaald hebben, - God blijft nochtans, van Zijn kant, dier landen God, zowel als Hij, onder het Oude Testament, de God van het volk Israëls bleef, niettegenstaande zij goddeloos Zijn Verbond kwamen te verwerpen en de heidense afgoderij openlijk invoerden.

En op die grond zijn al zulke landen en volkeren, en ieder bijzonder inwoner in dezelve, ganselijk verbonden en verplicht, om met een oprecht berouw van deze hun snode goddeloosheid, zich weder tot de Heere hun God, en tot Zijn Verhoudt te bekeren, en al het boze uit het midden van hen weg te doen. Want van Gods zijde, blijft het Verbond, dat eens met een Volk solemneel opgericht, en van hen openlijk aangenomen is, altijd ongeschonden staan; maar, aan de zijde des Volks, is het een gans snode en verschrikkelijke trouwloosheid, van Gods Verbond afgevallen te zijn, en de zuivere leer des Euangeliums verworpen, en de Antichristische heerschappij en gruwelleer ingehaald te hebben. God wil, dat alle die kwade dingen zonder verzuim weder zullen herstelt, gereformeerd, en verbeterd worden; en dat de ware leer des Verbonds, en de zuivere Evangelische ordonnantiën weer sullen ingevoerd en onderhouden worden. Hetwelk wanneer zulks van enig Volk of Land geschied, dan is ieder zodanige goede en nodige Reformatie als een openlijke wederkering in Gods Verbond, ja als een nieuwe en plechtige Verbondmaking met de Heere, in de weg des Evangeliums; gelijk wij weten, dat zulks tevoren meermalen van het Israëlitische Volk onder hun godzalige regenten en profeten, plechtig en solemneel geschied is.

Indien het aldus met deze zaak niet gelegen was, dan zouden wij immers geen mensen, die uit het Pausdom, en uit Paapse landen tot onze Kerk en Godsdienst overkomen, mogen aannemen, of wij zouden hen, even zowel als de degenen, die tot ons komen uit het Joden-, Heiden- en Turkendom, nog eerst, door de Heilige Waterdoop, Gods Verbond en de Gemeente moeten inlijven; hetwelk nochtans niet geschied en ook niet mag geschieden, omdat God Zijn Verbond al bereids in het Pausdom aan hen, door de Doop, heeft laten verzegelen en bevestigen. Hetwelk een duidelijk bewijs is, dat God Zijn Verbond zelfs midden in het Rijk des Antichrists, noch onveranderlijk staande houdt, aan Zijn zijde; en dat Hij, in zover, alzo wel de God der Papisten, als der Gereformeerden is; of schoon hem de Papisten, zolang zij de Antichrist blijven dienen en aanhangen, niet meer, met een zuiver en oprecht geloof, daarvoor willen erkennen, en zich niet meer willen houden aan de reine leer des Verbonds.

...

De Joden hebben zich door hun vleselijke hoogmoed, aan deze Waarheid des Euangeliums zó geweldig gestoten, dat zij die, als een gans gruwelijke en verfoeilijke leer, aanstonds geheel verworpen hebben, vervolgende de verkondigers ervan, als allerslimste pesten van de aarde, die niet waardig waren te leven. En dit hardnekkig ongeloof der Joden is nu, in Gods aanbiddelijke Rechtvaardigheid, het middel geweest, waardoor dit oude Volk des Heeren, dat tot dán toe alléén Zijn heilig Verbondszaad geweest was, een tijd van vele eeuwen, geheel uit Gods Verbond uitgevallen, en afgehouden is uit de goede Olijfboom, Christus; en waardoor de heidenen, die geen Volk waren, daarentegen van God, in hun plaats, zijn ontvangen en ingeënt, zijnde aldus, *door der Joden val, der heidenen zaligheid geworden*; zie Rom. 11. En in die rampzalige val is het Joodse Volk, door hun verschrikkelijke verstoktheid en onlovigheid, onveranderlijk blijven leggen, tot op dezen huidigen dag.

Nochtans houdt God evenwel, aan Zijn zijde, Zijn Verbond nog staande voor dit, zijn oude afgefallen Volk. Ofschoon zij ditzelve, sedert vele eeuwen, niet meer gekend hebben, nadien zij hun leven en gerechtigheid altijd alleen gezocht hebben, en heden noch zoeken, in de vernietigde ceremoniën van het Verbond des Ouden Testaments, dat nu al zo lang met Christus' dood, een einde heeft genomen.

Niettegenstaande zij vijanden zijn, aangaande het Evangelium, om der heidenen wil, (welker aanneming in het Verbond zij niet hebben kunnen verdragen,) zo zijn zij echter, aangaande de verkiezing, beminden om der Vaderen wil, want Gods Verbond, en Zijn genadegiften zijn onberouwlijk; Rom. 11:28, 29.

En de tijd zal eens geboren worden, naar Gods eeuwige voornemen van Genade over dit Zijn oude Volk, dat Hij zich eens weer in grote barmhartigheid, over hen ontfermen zal. En dat Hij hen Zelf, door het Evangelium, gepaard met Zijn Geest, weder zal aannemen, en hen in zijn Verbond weder zal inlijven, zo ras de Heidenen, - die laatst zijn aangenomen, éerst zullen ingegaan zijn. *Want de verharding is voor een deel over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. Daar ná zal de Verlosser uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob; en dit is hen een Verbond van Mij, zegt de Heere, als ik hun zonden zal wegnemen, Rom. 11 : 25-27.*

En tot op die gewenste tijd strekt de vijfde Periode, of Tijdperk van Gods Verbod zich uit.

Periode 6.

Maar alsdan, wanneer de tijd van der Joden bekering zal gekomen zijn, zal de zesde grote en aanmerkelijke verandering in de zaak van Gods verbond met de wereld geschieden, dewelke nog heden van ons in het geloof verwacht wordt, gelijk de Heere ons dezelve in Zijn Woord heeft geopenbaard. Zo ras als de volheid der heidenen zal ingegaan zijn, zal de Heere, als Israëls onveranderlijke Verbondsgod, zich in grote ontferming opmaken, om dit Zijn oude volk uit alle landen van de aardbodem, waarheen Hij het verdreven heeft, wederom te vergaderen tot Zijn verbond. Dan zal Hij haar allerwege in de wereld het Evangelium door bekwame dienaars en werktuigen laten prediken; en dat zelve ververgezellen met een zeer milde uitstorting van Zijn Geest zodat zij alsdan rijkelijk voordat grote gebrek des Geestes, wedervergouden zullen worden, hetwelk van hen, in de tijd van hun ongelovigheid, zoveel eeuwen lang geleden is. Gelijk een herder uitgaat, om zijn verstrooide schapen allerwege op te zoeken, en hen terecht te brengen tot zijn schaapskooi, also zal de Heere de afgedwaalde en verstrooide Schapen van het huis Israëls dan ook, met grote liefde en zorg, wederom allerwegen opzoeken; en hen wederbrengen tot de schaapskooi van Zijn Verbond. En dan zullen de arme Joden, die zolang, zonder God en Zijn Verbond, in de hoogste smaadheid en ellende geleefd hebben, en in alle landen van de wereld verstrooit zijn geweest, tot de Heere hun God, met grote droefheid over hun zonden, en met grote blijdschap over Zijn onveranderlijke genade, wederkeren en omhelzen nu, met een hartelijk geloof en ootmoedigheid, ditzelve Verbond des Evangeliums, dat van hen zo lange tijd versmaad en verworpen is geweest. En alzo zal het Verbond dan weer, op de solemneelste wijze, tussen God en Zijn oude Volk opgericht worden, voor het oog van de gehele wereld.

O! wat zal dit een blijde en zalige tijd zijn op de aardbodem, als de almachtige God met Zijn eigen hand het oude Israël, na deszelfs langdurige verwerping, in Zijn verbond weder zal inenten; en als zij, tezamen met het Christendom uit de heidenen, in één huis en kerk zullen wonen en zij allen de Heere zullen dienen met eenparige schouder!

Voorwaar, indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal de aanneming zeezen, anders dan het leven uit de doden? Romeinen 11: 15.

Wij achten het noch veilig, noch noodzakelijk te zijn, de bijzonderheden van deze grote bekering der Joden en van deze nieuwe verbondmaking tussen God en haar, al te nieuwsgierig na te speuren; want hoe klaar en heerlijk de voorzeggingen der profeten daar ook van spreken, zo zal nochtans de vervulling in de tijd ons eerst het rechte licht aanbrenge, om alles, wat daarvan tevoren gezegd is, nauwkeurig te verstaan.

Het zal ons dan genoeg zijn te weten, dat, na die toekomstige bekering der Joden, zij en de christenen uit de heidenen, alsdan bestendig een volk en kerk voor Christus zullen zijn, staande in hetzelfde verbond des Evangelies, en hebbende altijd enerlei lot van voor- en tegenspoed met elkaar; hetwelk dan alzo zal blijven duren tot des wereld einde toe.

Tot hoe ver dan ook de zesde periode of tijdperk van Gods verbond met de mensen zich zal uitstrekken.

...

Waarde en Christelijke lezer, mocht gij ons en al des Heeren ellendige kinderen en dienaren, den hemelse Vader eens vurig en zonder ophouden helpen bidden, om een Geest van bekering voor Nederland, en dat er eens een Dag mocht komen van Christus' heirkraft, op welke onze dorre beenderen, wederom leven mochten! Ach, of de Heere eens weder lust mocht hebben, om Zijn eigen Volk heerlijk te maken; en om de dochter Sions te wassen van hun drek, en te versieren met reine wisselklederen!

Wij willen dan nu dit werk, benevens de geringe arbeid, die ons, met de hulp van de Heere Jezus, aan hetzelfde gedaan is, ootmoedig voor Zijn Genadetroon neerleggen, en geheel aan Zijn Voorzienigheid overgeven. Indien het nog enigszins mag dienstig zijn tot bevordering van Gods eer en tot gebruik en stichting van Zijn kerk, zo zal niet alleen de zalige Auteur, - zelfs ná zijn dood, zijn gewenst einde bekomen; maar ook degene, die gaarne begeert te zijn

Aller heiligen nederige dienaar, in Christus.

THEODORUS VAN DER GROE

Kralingen den 1sten September 1747.

VOORREDE VAN GEORGE HUTECHSON

Voor de uitleg van de profeten Obadja, Jona, Micha, Nahum,
Habakuk, Zefanja, Haggai, Zacharia en Maleáchi.

Beminde lezer,

Ik kom u hier een uitlegging van de overige der *Kleine Profeten* schenken, omtrent welke, en mijn onderneming, ik u dit kort Bericht moet geven.

Gelijk ik een korte *Uitlegging der Schriftuur*, met de voornaamste leringen daaruit vloeiende, naar het model van den Eerwaarden Mr. David Dickson, in zijn laatste stuk over Mattheüs aangezien heb als een bijzonder middel, om door Gods zegen de waarheid en Godzaligheid te bevorderen en om de dwalingen voor te komen; alzo heb ik weinig gedacht, om iets dergelijks zelf te ondernemen, wanneer zoveel bekwame, Godzalige en beproefde mannen, om redenen bij zichzelf bekend, de handt daar niet aan sloegen.

...

Er is alleen één zaak, daar ik met een Woord vooraf van vermanen wil; en dat is omtrent enige beloften, welke niet alleen gedaan zijn aan de Kerke der Joden, maar aan geheel Israël; waarin niet alleen haar toekomstige bekering, maar ook de herstelling in haar eigen Land schijnt voorgesteld te worden. Mij is niet onbekend, hoe volstrekt velen vanouds, en ook in deze latere tijden, geweest zijn, in het bepalen van toekomstige gebeurtenissen uit het Woord; en dat velen, die Israëls herstel in hun eigen land gesteld hebben, en daarbij hebben gesteld een Regering van Christus, niet alleen in Zijn geestelijk Koninkrijk, maar ook in Zijn eigen Persoon op aarde; alsook, dat de Kerk in een zeer bloeiende en heerlijke staat zal zijn voor een tijd van duizend jaren. Welke stellingen, gelijk die geen vaste grond hebben in de Schriftuur, alzo is er in de éérste ook maar weinig troost voor de Kerk, (zijnde dat hetgeen zij daarin bedoelen;) want dewijl Christus een bepaald lichaam heeft, zo kan Hij maar op een plaats tegelijk zijn. Ook is het veel troostelijker voor de Kerk om in alle hoeken van de wereld door Zijn Geest, geregeerd te worden, en door instrumenten, van Hemzelf daartoe aangesteld, - dewijl Hij aan Zijns Vaders rechterhandt zit; dan door afgezondenen, die van Hem gebruikt worden, terwijl Hij maar in één hoek van de wereld Zijn verblijf heeft; gelijk dit gevoelen erkennen moet, dat Hij maar in één plaats kan zijn.

En wat het tweede aangaat, ofschoon de Kerk enige aanblikjes, en verademingen van rust en voorspoed hebben kan, en mogelijk, na de bekering van Israël, hebben zal; zo schijnt die gelukkige Staat, daar velen van spreken, nochtans niet zeer bestaanbaar te zijn, zelfs met de algemene reden. Want, indien de Kerk, en inzonderheid de Heiligen verdorvenheid in zich hebben zullen, zolang zij hier in de tijd zijn, zo zal dat vuur enige spranken van beroering verwekken; en hoe enige beroering bestaan kan met zulk een Staat, als daar deze mensen van spreken, weet ik niet. De bevinding der Joden, bij de eerste komst van Christus, en van de Kerk in alle eeuwen, kan ons overvloedig verklaren, hoe veel vleselijke bevattingen, van de Heerlijkheid van Christus' Koninkrijk, teleurgesteld en verijdeld zijn geworden, als hebbende teveel vleselijkheid in zich.

Doch in de zaak, daar wij van spreken, schijnt dit ten minsten waarschijnlijk, dat, gelijk er veel plaatsen in de Profeten verspreid zijn, die, - wat ze ook den Joden mogen voorzeggen bij de eerste komt van Christus, en Israël naar den Geest nog dagelijks tot troost mogen zeggen, - nochtans hun volkomen vervulling niet hebben, totdat geheel Israël bekeerd zal zijn, gelijk de Apostel zulks verklaart Rom. 11. (Die, een duistere tekst daartoe bijbrengende, om het te verklaren, ons recht en vrijheid geeft, om andere te gebruiken, die meer klaar zijn;) Alzo zijn er ook veel plaatsen in de Profeten, die, hoewel zij op een geestelijke herstel van ieder ware Kerk, en op Israël naar den Geest, betrekkelijk en toepasselijk gemaakt kunnen worden, nochtans, in hun volkomen vervulling, de herstelling van de Israëlitische Natie schijnen in te sluiten.

En deze uitlegging schijnt Christus eigen goedkeuring niet te ontbreken, daar Hij zegt: *En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle Volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn*, Lukas 21 : 24. Waar Hij dezelve bepaalde tijd aan haar gevangenis, en aan de verwoesting van Jeruzalem (in welk het land wordt ingesloten) schijnt te stellen, die de Apostel aan haar bekering stelt, Rom. 11 : 25, 26.

En het is zeker, dat; indien de bekering van Israël Nationaal zal zijn; gelijk zulks niet alleen klaar is uit Romeinen 11, maar ook uit Hoséa 3, waar vers 4 van haar voorzegd wordt, dat zij in haar ballingschap, nóch een ware, nóch een valse Godsdienst hebben zullen, hetwelk van hen, als een Incorporatie, of als een *Natie*, moet verstaan worden. Want als bijzondere mensen hebben zij altijd enige Godsdienst, overal waar zij zijn;) weshalve hun bekering dan ook Nationaal moet zijn, Hoséa 3:5. Indien dan hun bekering Nationaal zal zijn, zegge ik, dan komt het met de reden overeen, dat zij, als een Volk en Natie een land voor hun inwoning zullen hebben. En wat land is er nu gevoeglijker, dan hun eigen, (ofschoon het dán niet meer voor hen Voorbeeldig zal zijn,) hetwelk God hun Vaderen vanouds gegeven heeft; en voor hetwelk zoveel klare beloften schijnen te zijn? Tot een staaltje kan iemand, als het hem lust, deze plaatsen maar eens overwegen, daar niet alleen van Juda, maar van Jakob, Efraïm, en Israël gesproken wordt; Jer. 30 : 17, 18. Cap. 31 : 17. Ezech. 37:16, 17, 19, 21, 22, 25. en Hoséa 11 : 9, 10, 11; en veel andere, die ik nu niet noemen of van spreken zal.

Alleen gelijk ik geen behagen heb in zonderlinge gevoelens, noch om peremptoir te zijn in zulke dingen, daar de tijd de beste uitlegging aan geven zal, zo kon ik ook, - terwijl er in het Woord, tot dit einde, zoveel gesproken wordt, - niet anders, dan zulke plaatsen, in de volgende Profeten voorkomende, kortelijk aanwijzen; opdat de Godzaligen te meer mochten opgewekt worden, om voor de bekering van Israël te ernstiger te bidden; op welke tijd de Heere, door de vervulling, Zijn eigen Commentaar over deze, en veel andere beloften geven zal.

Ik zal u niet langer in het Voorportaal ophouden; alleen zal ik er dit maar bij doen, dat, indien dit stuk voor de Kerk van Christus aangenaam en nuttig zal zijn, ik van voornemens ben, (indien de Heere mij het leven spaart, en Zijn bijstand schenkt) de overige *Kleine Profeten* in deze order te laten volgen; mits dat sommige anderen, die meer bekwaamheid hebben, mij het werk niet uit de handen nemen.

Dat dit tegenwoordige stuk ondertussen aan u gezegend worde, en dat gij meer en meer op God verliefd mocht worden, Die tot u spreekt in de Heilige Schrift, is en zal zijn het gebed van hem, die uw Dienaar is in het Werk des Evangeliums.

GEORGE HUTCHESON.

GEORGE HUTCHESON over de korte samenhang van de profetie van Zacharia

"Voornamelijk mag dit tot bemoediging zijn, dat er tegen het einde van de dagen van het Evangelie, inzonderheid wanneer geheel Israël bekeerd zal worden en de volheid der heidenen in zal gaan, een tijd van licht, troost en rust zijn zal." Zach. 14:8.

"Want hier is een belofte, dat des Heeren Naam één zal zijn; te weten, over de ganse aarde, daar Hij Koning is, en dit zal voorspoedig voortgaan, wanneer wij, in de zaken van de godsdienst, maar één Heere hebben en bedoelen. De vervulling van deze belofte, gelijk die in een groter mate in deze tijden begonnen is dan in voorgaande tijden, alzo schijnt de meer volkomen vervulling van dezelve bewaard te worden, tot de tijd van Israëls bekering en herstelling, waarvan in het vervolg gesproken wordt." Zach. 14:9.

"Dat de stad, hersteld zijnde, niet meer geheel verwoest zou worden als voormaals is geschied; hetwelk niet van de stad, gelijk die ten tijde van Zacharia gebouwd werd, verstaan kan worden; want in vers 1 en 2 was voorzeggd, en de historie en bevinding hebben het bevestigd, dat die geheel verwoest is geworden; maar dat die, na de bekering van Israël, en derzelve herstelling in haar eigen plaats (hetwelk niet geestelijk kan genomen worden) niet meer alzo verwoest zou worden. En dat Jeruzalem voor haar een veilige woning zou zijn; namelijk, nadat deze vijanden ten ondergebracht zullen worden die haar beroeren, en haar de bezitting van het land beletten; waarvan in de volgende verzen gesproken wordt." Zach. 14:10.

"In het zesde deel van de profetie worden de oordelen Gods over de vijanden en vervolgers der kerk, en inzonderheid van het bekeerde Israël, voorzeggd en in verscheidene oordelen aangewezen." Zach. 14:12.

"In het achtste of laatste deel van de profetie, wordt ons de zuiverheid en de heiligheid van de kerk beschreven; inzonderheid zoals die zijn zal na de bekering van Israël, en van die vijanden uit de heidenen" Zach. 14:20, 21.

"Want deze voorzegging, in derzelve volste uitgestrektheid genomen, zo voorzegt die maar alleen, dat in enige eeuw van de kerk, en inzonderheid omtrent de tijd van de bekering van Israël, de ware heiligheid en de bekering zeer algemeen zullen zijn, zodat allen die tot de kerk komen, beschaamd zullen wezen, om haar niet enigszins gelijk te zijn." Zach. 14:20, 21.